

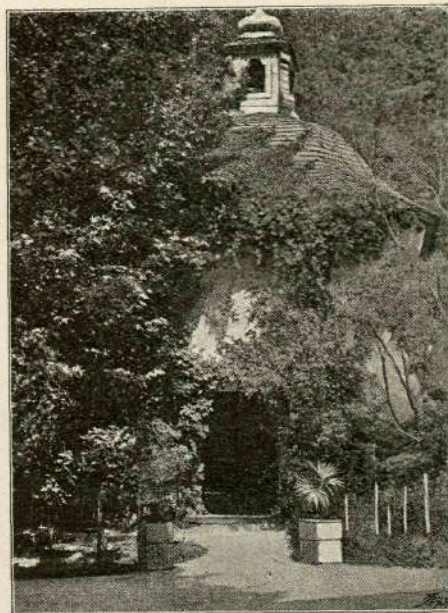
Grad Turn pri Preddvoru.

vanske zgodovine, nam jo kažejo iskreno, duhovito in verno Slovenko. Da je poznala natanko Prešernove pesmi in znala „Krst pri Savici“ na pamet, na to nas opominjajo nekatera mesta v njenih spisih, kakor: „Strašen boj je bil, — bilo je mesarsko klanje“, „Na tleh leže najmočnejši stebri slavjanstva“, „Srčnost ji vžiga rdeča lica“ idr.

Prvi sestavek iz peresa Turnogradske je prinesla „Slov. Bčela“ v II. I. (1851) pod naslovom „Nedolžnost in sila“, kjer nam popisuje mlada pisateljica z veliko pristrčnostjo nesrečno usodo Veronike Deseniške. — V istem letniku beremo še več drugih mičnih sestavkov. „Izdajstvo in sprava“ nam slika pogumnega bana arbanaškega Jurija Kastriotiča v boju proti Turkom za križ častni in svobodo zlato. Ž njim se bojuje najdražji mu prijatelj Musa. Toda obeti turškega vojskovodja Mehmeda preslepé Musa, da ubeži k

slovstva“, III. del, zv. 1., str. 37.) Josipina je imela mnogo posnemovavk in naslednic, izmed katerih so zaslovele: Lujiza Pesjakova, Pavlina Pajkova in v novejši dobi Mária Strnadova in Mária Nadliškova, urednica „Slovenke“, in še druge. — Duh Josipinin prešinaj naše domorodne Slovenke!

sovragom. Na Dibrenskem polju premaga l. 1454. Kastriotič Musa, ki se komaj reši sramotne kazni, smrti na kolu, in slednjič pribeži zopet h Kastriotiču; skesanca pritisne velikodušni Slovan na svoje srce. Musa pade naposled v boju proti Turkom. — V

Grajska kapelica.